

БЕЛАРУСКІ ТВАР «ЛІСТАПАДА»

(Заканчанне. Пачатак на 1-й стар.)

Што тычыцца пазаконкурсных праграм айчыннага ігравога кіно, то тут ёсць пэўны вакуум, мы імякнімся прудумаве секцыю, якая магла б прадставіць у першую чаргу на- шым гаспа ўмупленне пра беларускае кіно.

Айчынных кінамаатары скажуць, што беларускае кіно сёння найлепш прадстаўляе кінадокменталістыка. І калі меркаваць па цікаваасці да конкурсу дакументальнага кіно, то гэта ведае і наш глядач. Ёсць асобы, ёсць тэмы, ёсць стужкі — аддаведна, ёсць і цікавасць да таго, што ствараецца ў іншых краінах, каб лепш разумець, што добра маем мы.

Ад нашых дакументалістаў мы звычайна чакаем узнагарод; вельмі яны нас да гэтых прывыклі, атрымліваючы прызы на фестывалях за межамі Беларусі. І сёлета ж былі ў конкурсе стужкі і аўтары, ад якіх чакаеш адрыцця. Напрыклад, Галіна Адамовіч з яе фільмам «Музыка ваенная» пра аўтара песень Марка Мермана. Аднак жа ўзровень конкурсу дакументальнага кіно быў вельмі высокі — і не толькі па мастацкіх вартасцях, але і па выбары тэм і герояў, лёсы якіх здаюцца абсалютна неверагоднымі (пры тым, што гэта рэальныя людзі!). Таму ў журы на чале з беларускім рэжысёрам і аператарам Юрыем Гарулёвым быў нялёгка выбар.

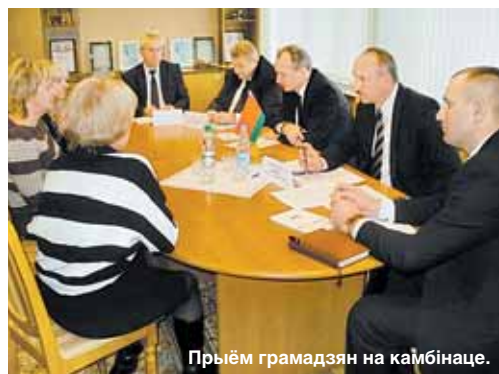
Праграмны дырэктар конкурсу документальнага кіно Ірына ДЗЯМ'ЯНАВА лічыць: «Без дакументалістыкі не было б нацыянальнага кіно. Тут нам ёсць што паказаць. Аднак мы першачапачкова дзеля клопату пра кінематграфічную будучыню пачыналі конкурс маладога кіно. Але прыйшлі да рашэння зрабіць конкурс нацыянальна кінашкол — каб даць імпульс для развіцця менавіта нашай, беларускай, кінашколы, якая фарміруецца. Традыцыйна мы паказваем вялікую пазаконкурсную праграму беларускага дакументальнага кіно, сёлета асабліва ўвага да яе была з боку гасцей. Пра беларускае нацыянальнае дакументальнае кіно глядач мог атрымаць цалкам аб'ектыўнае ўваўленне».

Ларыса ЦІМОШЫК.

■ На прыёме

ПАРУЧЫЛАСЯ Ў БАНКУ ЗА... МАХЛЯРКУ?

У Оршы работніца льнокамбіната прыйшла са сваёй бядой на прыём адрзу да двух высокапастанальных асоб: Аляксандра КОСІНЦА, старшыні Віцебскага аблвыканкама, і Аляксандра КАНЮКА, генеральнага пракурора Рэспублікі Беларусь. Менавіта на льнокамбінате яны ўпершыню прымалі людзей разам, каб можна было некаторыя пытанні вырашаць больш эфектыўна — на месцы.

Прыём грамадзян на камбінаце.

прысутнічалі на прыёме, разабрацца. Калі падчас разбору высветліцца, што аматарка жыць у доўг насамрэч дурлыла галаву землякам, а грошы вяртаць не збіралася, яе пакараюць па ўсёй жорсткасці закона. Ды і няўжо няма ў яе крыніц даходу, маёмасці, каб самой расплаціцца з банкам? Тры жанчыны агучылі на прыёме праблему неабходнасці рамонтнага моста пры Горадце. Мост у аварыйным стане. Неаднаразова гэтае пытанне падымалася, але да рэканструкцыі так і не прыйшлі. Сітуацыя пагаршаецца яшчэ і тым, што адна з палос пешаходнага руху закрытая. У час пік цяжка рухацца па мосце, — расказалі заяўніцы.

— Мы закрылі адзін бок для руху пешаходаў. Мы маем даўжыні 150 метраў літаральна рассыпаецца, агароджа падае, — пракаментаваў іх зварот прадстаўнік ДАІ.

— Сёння, не маючы фінансавання, немагчыма прыйсці да рамонтна моста. Зварнулася да прэм'ер-міністра, — расказаў старшыня Аршанскага райвыканкама.

Губернатар паабяцаў, што да 2015 года будзе зроблена рэканструкцыя моста.

Дадзена даручэнне мост закрыць. Зроблена аб'язная дарога на Шклоў. У цэнах сённяшняга дня на рэканструкцыю неабходна да 370 мільярд рублёў. Гэтае пытанне абмяркоўвалася на розных узроўнях улады: каб рамонт напалова фінансавалася з рэспубліканскага бюджэту, як звычайна гэта робіцца, і на 50% — з абласнога. Не будзе фінансавання з рэспублікі — самі вылучым грошы, — сказаў Аляксандр Косінец.

На камбінаце выкарыстана новая форма прыёму грамадзян — разам з губернатарам. Летась я прымала грамадзян з кіраўніком рэспубліканскага камітэта дзяржакантролю. І ўбачыў, што гэтая форма эфектыўная, бо дазваляе многія праблемы вырашаць на месцы, — падаўе вынікі прыёму генеральны пракурор.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Орша — Віцебск.

3 ЧЫМ ЗАСТАНЕЦЦА СВЯТОЕ БАЛОТА?

(Заканчанне. Пачатак на 1-й стар.)

На слуханьнях таксама выступілі прадстаўнікі ДВА «Белліпавагаз» — начальнік праўлення тарфянога прамислославца Уладзімір НЯЛУБАУ і начальнік аддзела вытворчасці тарфяной прадукцыі Аляксей ОСІПАУ. Для вытворчасці 40 тысяч тон палінога брыкету ў год торфапрадпрыемству «Верцялішкі» трэба штогод здабываць не менш за 90 тысяч тон торфу. Аднак сыравіны з раней адведзеных участкаў хопіць прыкладна на 6 гадоў. Тым дзяржаўная праграма «Торф» і пастанова Саўміна ад 17 чэрвеня 2011 г. № 794 «Аб некаторых пытаннях здабычы торфу і аптымізацыі сістэмы асабліва ахоўных прыродных тэрыторый» прадугледжваюць адвод новых участкаў тарфянога радовішча «Святое» ў колькасці 270 гектараў, што было ўзгоднена з Гродзенскім аблвыканкам і Міністэрствам прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя.

— Аднак улічваючы сур'ёзны грамадскі рэзананс і сапраўды магчымы ўплыў на сумежную тэрыторыю заказніка, «Белліпавагаз» ініцыяваў нараду ў Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі па гэтым пытанні. Па яе выніках Інстытут эксперыментальнай батанікі імя Купрэвіча сумесна з Інстытутам прыродакарыстання і ДВА «Белліпавагаз» было даручана ўдакладніць межы участка радовішча «Святое», што плануецца для торфараспрацовак, з улікам інтарэсаў і прыродаахоўніцкай, і тарфяной прамислославцы. Баку выпрацавалі кампрэмісны варыянт, які прадугледжвае скарачэнне плошчы торфараспрацовак да 191 гектара, — паведаміў Аляксей Осіпаў.

Адвод новых земляў, паводле ацэнкі ДВА «Белліпавагаз», забяспечыць стабільнае развіццё торфапрадпрыемства «Верцялішкі» больш чым на 15 гадоў. А гэта — рабочыя месцы для 160 чалавек і нормальныя ўмовы жыцця для членаў іх сям'яў, бесперабойнае забеспячэнне спажываўчой тарфяным палівам, жыхароў пасёлка Верцялішкі — цэплавой энергіяй, а таксама зямляцэнае 295 мільянаў метраў кубічных газу на суму больш за 50 мільянаў долараў.

Прадстаўнікі аб'яднання «Белліпавагаз» зазначылі на грамадскіх слуханьнях, што вывад часткі заказніка не азначае яе аўтаматычную перадачу для здабычы торфу. Трэба спрацаваць будаўнічы праект, правесці ацэнку ўздзеяння на прыроднае асяроддзе, абавязковую экалагічную экспертызу праекта. Зона здабычы торфу павінна быць як мага далей ад азёр Шчуч'е і Глінец. Рэкамендуецца пабудаваць проціфільтрацыйную дамбу — гідрааслону паміж гэтымі азёрамі і асудальнай сеткай торфараспрацовак, каб стабілізаваць водны рэжым на сумежных тэрыторыях.

З надзеяй на тое, што ў прадпрыемства ёсць будучыня, выступіла на грамадскіх слуханьнях дэпутат Верцялішчаўскага сельскага Савета, галоўны бухгалтар

торфабрыкетнай вытворчасці Тацяна ПАУЛЮКЕВІЧ. А наместнік дырэктара ВАУ «Гроднаміжрайгаз» Васіль КАРПАЧ паставіў пад сумненне катэгорычныя заявы, што панжэнна ўзроўню грунтоўных вод у наваколлі звязана выключна з торфараспрацоўкамі ў заказніку: «Я аб'ехаў напрыклад шэраг населеных пунктаў, пацкаваўся, які ўзровень вады ў калодзежах. Дык у аднаго чалавека ўзровень падае, а вось у суседа праблемы няма, бо ён чысціць свой калодзеж».

Васіль Карпач заклікаў знайсці кампрэміс паміж інтарэсамі торфародобычы і экалогіі. Але ці магчымы ён?

«Гэта нявыгадна ні экалагічна, ні эканамічна»

Рэспубліканскі ландшафтны заказнік «Азёры» быў створаны ў 1990 годзе на тэрыторыі Гродзенскага і Шчучынскага раёнаў рашэннем урада БССР з мэтай захавання ў натуральным стане каштоўных экалагічных сістэм і ўнікальных прыродна-ландшафтных комплексаў. Пэтым, ужо ў сувераннай Беларусі, на дзяржаўным узроўні неаднойчы заяўлялася аб важнасці асабліва ахоўных прыродных тэрыторый, прымаўся адпаведныя заканадаўчыя акты. Як жа гэта стаецца на намерам забавіць заказнік «Азёры» часткі яго плошчаў?

Гэтае пытанне неаднойчы гучала падчас грамадскіх слуханьняў у Азёрах. Задавалі яго і спецыялісты (напрыклад, дырэктар заказніка Дзмітрый МАРОЗІК), і масшовае жыхары. Прычым не толькі на эмацыянальным узроўні, але і на падставе прафесійных ацэнак.

Згодна з прэгнантам Інстытута эксперыментальнай батанікі імя В.Ф. Купрэвіча НАН Беларусі, пазбаўленне часткі заказніка статусу асабліва ахоўнай тэрыторыі і яе перадача пад торфараспрацоўку пагражае негатыўнымі наступствамі. Пасля возера Суботняе (якое ўжо знікла з карты Гродзенскага раёна ў выніку асу-

шалльных работ, звязаных са здабычай торфу) катастрофа пагражае азёрам Шчуч'е і Глінец. Сярэдняя глыбіння возера Шчуч'е складае ўсяго 30 сантыметраў, а ў 1950 годзе, да пачатку работ па торфараспрацоўцы, — 1,1 метра. Дэструктыўныя змяненні гідралагічных і біялагічных параметраў прывялі да заморных з'яў і поўнага знікнення рыбы ў возеры. А здабыча торфу на новай тэрыторыі будзе фактычна азначаць знішчэнне азёр Шчуч'е і Глінец і іх ператварэнне ў скарпелівае балота. Панізіцца ўзровень вады ў возеры Доўгае.

Акрамя таго, непяраўна шкода будзе прычынена флоры і фаўны: знікнець палупцікі рэдкіх відаў дзікарослых раслін і жывёл, уключаныя ў Чырвоную кнігу Беларусі. Узнікне пагроза рэсурснай базе лясных масіваў, журавін і букжоў. Сярод іншых рызык — змяненне відавoga саставу расліннасці з большай верагоднасцю ўкранення небяспечных відаў (напрыклад, баршчэўніку Сасноўскага), пагаршэнне санітарнага стану лясоў з-за паслаблення дрэўняных парод і ўзмацнення актыўнасці насасяжых-шкіднікаў, павышэнне папярнай небяспекі, развіццё эрозіі глебы...

Як адзначыў ў пастанове прэзідыума НАН Беларусі, роля тарфяных радовішчаў у фарміраванні мусючскага клімату і стварэнні ўмоў для функцыянавання біялагічнай разнастайнасці жывёльнага і расліннага свету выключна высокая. Таму распрацоўка гэтых радовішчаў павінна быць не толькі эканамічна эфектыўнай, але і рэацыянальна і біясферна сумашчальнай.

Балотны ландшафт — гэта неад'емная частка Беларусі, без чаго наша краіна існаваць не можа, — кажа загадчык кафедры батанікі факультэта біялогіі і экалогіі ГрДУ імя Янкі Купрэвіча і яго катэдыраў Дзеіма Алег СОЗІНАУ і звяртае ўвагу, што скарачэнне плошчы заказніка сапраўдчыцца задачам Праграмы сацыяльна-эканамічнага раз-

віцця рэспублікі на 2011-2015 гады ў дацэнны дзеіма да асабліва ахоўных прыродных тэрыторый. Больш за тое, вывад з яго тэрыторый участка для торфараспрацоўкі — гэта праблема паражэнне артыкула 12 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб асабліва ахоўных прыродных тэрыторыях». Да таго ж будучы парашаны і ўзятая нашай крайнай міжнародная абавязанасцьства па ахове дзікай флоры і фаўны.

Паціць аб недапушчальнасці адмоўна ўплыву на прыродныя комплексы заказніка сёння займаюць Міністэрства, Гродзенскі аблвыканкам, дэпутаты парламента.

Прычым гэтае пытанне сёння неабходна разглядаць з пункту гледжання не толькі экалогіі, але і эканамічнай мэтазгоднасці вытворчасці палінога брыкету, гэта значыць вытворчасці палінога брыкету, лічыць наместнік міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Ігар КАЧАНОУСЬКІ.

— Затраты на вытворчасць брыкету растуць апераджальным тэмпамі ў параўнанні з цэнамі яго рэалізацыі. Як гэта адбываецца на работніках торфапрадпрыемстваў? Сёлета па выніках 8 месяцаў сярэдня зарплата ў іх на 15% ніжэй за сярэдняю па рэспубліцы і на 24% ніжэй, чым у сярэднім у прамислославцы. Мадэрнізацыя патрэбна, — але не вытворчасці палінога брыкету, а вытворчасці прадуктаў глыбокай перапрацоўкі торфу. І калі рентабельнасць будзе на парадкак вышэй, то, аддаведна, узрасце і заробкі. А прадуктаў на 20 гадоў агонію торфабрыкетнага прадпрыемства пры такой мізэрнай зарплате не лічы мэтазгодным.

А вось меркаванне дэпутата Палаты прадстаўніцой Нацыянальнага сходу ад Гродзенскай сельскай выбарчай акругі, старшыні камісіі па нацыянальнай бяспэцы Аляксандра МЯХУБЕВА: — У мадэрнізацыю торфабрыкетнай галіны ўкладваюцца мільярды рублёў. Паўстае пытанне: для чаго? Гэта ні экалагічна, ні эканамічна не выгадна. Мы што, праз 5 гадоў за кошт брыкету будзем зарабляць больш валюты? А нахонт таго, каб захаваць работу для 160 чалавек... Якую? Дзе плаціць такую мізэрную зарплату? А тым часам агракамбінат «Східльскі» правёў мадэрнізацыю на еўрапейскім узроўні. Сёння там сярэдняя зарплата 4—5 мільянаў рублёў плюс сацыяльны пакет. Ёсць спецыялісты, якія атрымліваюць 6—8 мільянаў рублёў. Тым не менш рабочыя рук катастрофічна не хапае. Возьць рабочых з Ваўкавыска, Шчучына, Мастоў...

«Захаваць у сённяшнім выглядзе» Дэпутат Палаты прадстаўніцой Нацыянальнага сходу па Шчучынскай выбарчай акрузе Сяргей УШКЕВІЧ паведаміў, што ў падтрымку захавання заказніка «Азёры» ў сённяшнім выглядзе ўжо сабрана больш за 17 тысяч подпісаў. Такія ж меркаванні пераважалі і на грамадскіх слуханьнях.

Павел РОЗМЫСЛА, уладжэнцец вёскі Сухары:

— Мой дзед і бацька адводзілі першыя плошчы пад асаўенне Святога балота. Усе, хто працаваў разам з ім, навукоўцы праходзілі праз нашу хату. І я памятаю, пра што ішла гаворка — перш за ўсё аб азёрах. Была дакладная ўстаноўка: бліжэй за 1 км з торфараспрацоўкаў ні да аднаго возера не падыходзіць. А цяпер... Калі ўлічыць усё, што адбудзецца з прыродай пры здабычы торфу на новай тэрыторыі, то мы папросту самі спалім сваю хату. Як далей жыць будзем?

Уладзімір УШКЕВІЧ, уладжэнцец вёскі Дубінка:

— Як адбываецца здабыча торфу на Святым балочце на нашай экалогіі? Я на працягу трох гадоў вяду інструментальныя назіранні за тэмпературнай паветра — у Дубінцы яна на 6 градусаў ніжэй, чым у сярэднім па Гродзенскім раёне. Дарэчы, калісьці парэчка знона славілася вытворчасцю клубніч, заўсёды людзі па чыгуныцы вазілі іх у Гродна на рынак. А дзе цяпер клубніцы? У гэтай мясцовасці? Экалогія змянілася. І навошта сёння скарачаць тэрыторыю заказніка, які менавіта для аднаўлення экалогіі створаны?

Аляксандр ІГНАТОВІЧ, жыхар вёскі Азёры:

— Зрабіць Святое балочце, як зараз у Белагарадскім парку, заваднікам для раёна, вобласці, дзе будзе грошы на турыстычны заробкі.

Сяргей КАЛЯДА, наместнік старшыні Гродзенскага абласнога аддзялення грамадска-спартыйнага саюза:

— Як зрабілі нашы польскія суседзі з Агустова, у раёне Святога балота і турызму з мэтай можна задзейнічаць вузакалеіку. Мы, са свайго боку, прыкладзем усё намаганні, каб знайсці інвестыцыйныя сродкі для рэалізацыі гэтага праекта.

Уладзімір РОЗМЫСЛА, жыхар вёскі Азёры:

— Я на Святым балочце прапрабуў з 1964 га па 1996 год. І цяпер я торфабрыкетнаму заводу параіў бы заняцца канадскімі журавінамі. Яны такі прыбытак даюць!

Галіна ГАРБАЊОК, уладжэнца вёскі Дубінка:

— Каля возера Шчуч'е збіраю журавіны. Раней там лебедзі лавалі. А сёлета прыйшла: жахліва, усё зарасло аскай — сэрца крывёй абліваецца... Нельга з возера здаекавацца — трэба яго пачысціць, захаваць.

Дэбаты нахонт далейшага лёсу заказніка «Азёры» доўжыліся больш за дзве гадзіны. Паводле слоў старшыні Гродзенскага райвыканкама Яна ВАСІЛЕУСКАГА, які вёў сход, пратэктант грамадскіх слуханьняў будзе накіраваны ва ўрад і ўсе зацікаўленыя інстанцыі. Барыс ПРАКОПЧЫК.

■ Актуаліі

КАРАЮЧЫ ЗАКОН НЕ ГАРАНТУЕ БЯСПЕКІ Ў СЯМ'І

Так лічыць міністр працы і сацыяльнай абароны Марыяна ШЧОТКІНА. Сваю пазіцыю міністр выказала на пасяджэнні міжнароднага «круглага стала» па тэме «Развіццё прававога механізму гендарнай роўнасці».

Пасяджэнне міжнароднага «круглага стала» правяло Міністэрства працы і сацыяльнай абароны сумесна з Фондам ААН у галіне народанасельніцтва (ЮНФПА) ў Беларусі, перадае БЕЛТА. У ім прынялі ўдзел прадстаўнікі дзяржаўструктур, парламентарыі, эксперты, прадстаўнікі міжнародных арганізацый, навуковай супольнасці.

Асноўная частка насельніцтва рэспублікі адмоўна ставіцца да хатняга гвалту. Пра гэта сведчаць вынікі шматлікаватарнага квеста на аснове дадзення па ацэнцы становішча дзяцей і жанчын, праведзенага Белстатам летась. Аднак сярод апытаных 4% мужчын і жанчын ва ўзросце 15-49 гадоў лічаць, што муж/партнёр мае права стукнуць або збіць сваю жонку/партнёрку ў пэўных сітуацыях. Асабліва здзіўляе той факт, што такое меркаванне выказвае частка жанчын, няхай і невлякая.

Тое, што гвалт у сям'і існуе як праблема, пацвярджаецца і статыстыкай МУС. Аднак варта мець на ўвазе, што некаторыя формы гвалту не праследуюцца па законе (напрыклад, псіхалагічны, эканамічны гвалт). Да таго ж у большасці выпадкаў жанчыны не звяртаюцца ў праваахоўныя органы, а часта нават і не ацэньваюць паводзіны мужа або партнёра як гвалт.

— Відэавочна, што існуючыя механізмы, у тым ліку і прававыя, недастатковыя для вырашэння таго складанага праблемы, як хатні гвалт, — заявіла Марыяна Шчоткіна. — Таму мы актыўна выкарыстоўваем рэсурсы міжнародных арганізацый. Сумесна з Фондам ААН у галіне народанасельніцтва (ЮНФПА) ў Беларусі рэалізуецца праект міжнароднай тэхнічнай дапамогі «Развіццё нацыянальнага патэнцыялу Рэспублікі Беларусь у мэтах прадзіянавання сямейнаму гвалту ва ўмовах дасягнення гендарнай роўнасці». Акрамя таго, Марыяна Шчоткіна лічыць, што на гэтым пытанні патрабуецца цэснае ўзаемадзеянне праваахоўных органаў, судовай, сацыяльных службаў, крызісных цэнтраў, медыцынскіх і адукацыйных установаў, грамадскіх арганізацый.

Святлана БУСЬКО.

БОЛЬШ СПЯШАЦЦА НЯМА КУДЫ

У Драгечынскім раёне з-за зрубага паружэння правялі руху загінуў чалавек маладых людзей. У машыне «Аўдзі-100» было пяць чалавек. Жывым застаўся толькі самы старэйшы, 24-гадовы пасажыр, які сядзеў за вадзіцелем. Са шматлікімі траўмамі ён дастаўлены ў раэімацыянальнае аддзяленне баліцы.

Аварыя адбылася каля дзвюх гадзін ночы на перасячэнні трасы М-10 Гомель — Кобрын і друганай дарогі Бяроза — Антональ. Паводле інфармацыі начальніка аддзялення прапаганды і агітацыі Брэсцкай абласной ДАІ Наталлі Сахарчук, «Аўдзі» па высокай хуткасці выехала з бакавай дарогі і ўрэзалася ў велікагрузную фуру. Ад удару фуру аж развярнула. Ад легкавіка ж засталася куча пакарабанага металу. На месцы загінуў 22-гадовы вадзіцель, яго равеснік-пасажыр і дзве дзеўчыны: адной 21 год, другой — 17. Цэлеі іх пры дапамозе спецыяльнага інструменту выразалі з машыны супрацоўнікі МНС.

На брэсцкіх сайтах пішучу, што ўся кампанія вярталася ад сёбра, яюга праводзілі ў армію, а адна з загінулых дзэчучак чакала дзіця і збіралася замуж...

ПАЛЯЎНІЧЫ ПАРАНІЎ ТАВАРЫША

Нашчасны выпадак азмрочыў палванне ў Лунінецкім раёне святочным лістападаўскім днём.

Паліўнічы з Мікашэвічаў знаходзіліся ў лесе недалёка ад вышэйназванага населенага пункта. Паводле папярэдніх версіі, адзін з іх прычыліўся ў курапакты, а ў тое імгненне, я ён націскаў на курок, падкошыў сабака і штурхануў стралка пад руку. У выніку ўвесь зарад шроту трапіў у сцягну таварышча паліўнічага. Чалавек дастаўлены ў баліцыню.

Як паведаміў карэспандэнту газеты наместнік начальніка Брэсцкай абласной інспекцыі па ахове жывёльнага і расліннага свету Сяргей ШТЫК, гэта пятае надзвычайнае здарэнне на палыванні ў вобласці з пачатку гэтага года.

Яна СВЕТАВА.

ВІРУЛЬСЦАЕ ЗНАЁММАСКОНЧЫЛАСЯ КРАДЗЯЖОМ

Малады чалавек са сваёй дзэўчынай адпачываў у адным з мінскіх начных клубаў. Разам з ім бавілі час і дзве юныя асобы, з якімі парачка пазнаёмлівалася ў сацыяльных сетках. Прычым вядомыя гэтыя асобы былі толькі па псеўданімах.

Бліжэй да раціны маладому чалавеку ад выпітага стала дрэнна. Ён выйшаў на вуліцу падыхаць свежым паветрам і на ганку страціў прытомнасць, — паведамілі ў Цэнтральным РУУС г. Мінска. — Яго дзэўчына кінула шукаць таксі. Іншыя неабяккавыя наведальнікі начнаго клуба выкілілі «хуткую». Клапатліва прывеслі каля хлопца і юныя асобы... Прыехаўшы медыкі аказалі дапамогу маладому чалавеку. Калі той апытомнеў, то заўважыў знікненне гадзінніка, дарагога тэлефона і грошай на агульную суму звыш 19 мільянаў рублёў. Праваахоўны хутка ўстанавілі, што маёмасць і грошы ўкрапа 19-гадовага знаёмца маладога чалавек па сацыяльных сетках.

Сяргей РАСОЛКА.

ІЗВЕШЧЕННЕ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА

Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации» (органлизатор аукциона) по поручению Общества с ограниченной ответственностью «КУБОК» (продавец) проводит повторный открытый аукцион по продаже одним лотом объектов недвижимого имущества...

Задаток 10% от начальной цены (930 000 000 бел. руб.), перечисляется на р/с № 3012108260016 в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Сбербанк», БИК 153001369, г. Минск, УНП 690324015 государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации».

■ У свеце

Як вядома, пасля прэзідэнцкіх выбараў у жніўні 2013 года ў Іране да ўлады прыйшоў новы прэзідэнт — Хасан Рухані, якога часта характарызуюць як прадстаўніка «пам'яркоўнага» часткі іранскіх эліт. Ужо ў жніўні пайшлі першыя сігналы аб тым, што Іран гатовы змяніць сваю пазіцыю па ядзернай праграме, з-за наяўнасці якой супраць краіны былі ўведзены многія санкцыі. У верасні 2013 года новы прэзідэнт абвясціў пра гэта на Генеральнай Асамблеі ААН у Нью-Ёрку, у сувязі з чым пасля вяртання ў краіну яго заклікаў у аэропорце яўкамі і чаравікамі кансерватыўна настроеныя выбаршчыкі, якія лічаць, што Іран не павінен ісці на любія ўступкі ЗША. Тады ж адбылася і тэлефонная гутарка паміж Рухані і Абамам. Значэнне гутаркі заключалася ў тым, што гэта былі першыя перамовы паміж лідарамі Ірана і ЗША з 1979 года.

ІНТРЫГА ПЕРАМОЎ З ІРАНАМ

палепшыць свае стасункі з Іранам. Пляны Саудаўскай Аравіі і ў цэлым краіны Савета супрацоўніцтва арабскіх дзяржаў Персідскага заліва (ССАДПЗ) па ўзмацненні сваёй улады ў рэгіёне (а яны дзейнічаюць па найважнейшых пытаньнях салідарна) занадта дарага абыходзяцца Захаду. Менавіта гэтыя краіны былі галоўнымі ініцыятарамі паздзей і Егіпце, Лівіі і Сірыі. У выніку рэзкая аслаб уплыў у гэтых краінах Захаду, узмацніліся пазіцыі радыкалаў і ў краіне ССАДПЗ з'явіліся магчымасці па развіцці гэтых дзяржаў у сваіх інтарэсах.

Прызнаўшы, што ЗША з'яўляюцца аб'ектам нявыгаднай маніпуля